

תת"ע 11688/10/18 - מגדי אלגרגאוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 11688-10-18 מדינת ישראל נ' אלגרגאוי
תיק חיצוני: 41211003532

לפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
	מגדי אלגרגאוי
	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 27.01.2020.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות שבוצעו ביום 17.10.2018 של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת אי שימוש בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, נהיגה ברכב שמשקלו הכולל המותר 14999 קילוגרם ללא החלפת דיסקה יומית בתוך 24 שעות מרגע הכנסתה למכשיר בניגוד לתקנה 364(ב1)(2)(א) לתקנות התעבורה ונהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח ברת תוקף על השימוש בו בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל-1970.

2. המבקש לא התייצב בבית המשפט בכלל ימי הדיון אליהם זומן וכן ניתק קשר באופן מוחלט עם בא כוחו, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה לתקופה של 30 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס על סך 5000 ₪.

טענות הצדדים

3. המבקש מודה בכל עובדות כתב האישום. לטענת המבקש הותרת גזר הדין על כנו תגרום לו עיוות דין משום שיש בידו טענות הגנה טובות.

4. לטענת המשיבה יש לדחות את הבקשה נוכח העובדה שהמבקש ניתק קשר עם בא כוחו וכן נוכח העובדה שמדובר בתיק ישן מאוד.

דין והכרעה

5. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת

ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

6. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסי"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

7. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

8. סעיף 130 (ח) לחסי"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

9. ב"כ המבקש בעת הכרעת הדין, עו"ד חאג' יחיא, ידע אודות מועד הדיון ואף התייצב בבית המשפט. המבקש ניתק קשר באופן מוחלט עם בא כוחו שניסה ליצור עימו קשר פעמים רבות ללא הצלחה. המבקש לא פירט בבקשתו מה גרם לו לנתק קשר עם בא כוחו ומדוע לא הגיע לאף אחד מהדיונים שנקבעו בבית המשפט. המבקש זלזל באופן עקבי בזמן השיפוטי ובבא כוחו דאז שניסה ליצור איתו קשר ללא הצלחה. משבחר להתנהל בצורה זו, אין לו אלא להלין על עצמו (השוו 7122/07 טהא חיר נ' מדינת ישראל מיום 15.1.2018).

בנסיבות אלה אני קובעת כי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש בדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

10. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

11. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

12. המבקש הודה בכל עובדות כתב האישום בסעיף 7 לבקשתו. על כן, לא ברור מהו אותו עיוות דין שיגרם לו באם לא יבוטל גזר הדין. גזר הדין שהוטל על המבקש, הינו מידתי וסביר בהחלט. טענות הנאשם כי סיכויי ההגנה שלו גבוהים ועשויים לשנות את תוצאות המשפט נטענו בעלמה ללא כל תימוכין.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

שיהוי בהגשת הבקשה

13. מדובר בבקשה המוגשת בשיהוי של כארבע שנים מיום מתן פסק הדין וזאת ללא נימוק המצדיק זאת ודין הבקשה להידחות גם בשל כך. (השוו: רע"פ 1896/18 **הדני נ' מדינת ישראל** [והאסמכתאות שם]) (פורסם בנבו 10.05.18).

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"ד, 15 מאי 2024, בהעדר הצדדים.